

Ливијевом опису, пада у немилост

4.12(4). Покушава да оповргне оптужбу, иступајући на јавном скупу у Риму. Обратите пажњу: Рим - Нови Рим (десно)

4.12(5). У моменту "суђења Валерију" били су донети закони "о губитку грађанских права и конфискацији имовине оних који су намерили да узму царску власт" [195, стр. 109, књ. II, бр. 8]. Вероватно је баш зато и конфискована Валеријева имовина ("умро је у беди")

4.12(6). "Затим је конзул (Валерије - А.Ф.) предложио законе, који не само да су га ослобађали сумњи да је желео да се домогне царске власти, него су... преокренули ствар на сасвим другу страну... учинили га љубимцем народа" [195, стр. 109, књ. II, бр. 8]. Био је још једном именован за конзула

4.12(7). Сви ти догађаји се дешавају 545-546 год. (при померању X+300) [195]. Врло добро поклапање с датумима десно

4.13. Рат: Тарквинији су далеко од Рима, и с времена на време га нападају

4.14. Године 543-544 (при померању за X+300) Тарквиније Охоли (цар Тарквинија) шаље римском сенату посланицу [195, стр. 102, књ. II, бр. 3]

4.15. "Царски посланици (од Тарквинија - А.Ф.) траже само враћање имовине, ни речју не помињући повратак царева. Када је њихов захтев саслушан у сенату (римском - А.Ф.), већање о њему је потрајало неколико дана..." [195, стр. 102, књ. II, бр. 3]

ухапшен. Пада у немилост код императора

4.12(4). Вероватно је, дошавши у Нови Рим, покушавао да оповргне оптужбу (подаци о том процесу нису сачувани)

4.12(5). Велизарова имовина је била конфискована. Умро је у беди. Морамо да користимо такве чињенице из "биографија" древних личности, које су сачуване у документима, макар понекад те чињенице споља изгледале безначајне

4.12(6). Затим је Велизар био помилован; враћени су му ранији чинови. Био је окружен ореолом славе.

4.12(7). Сви ти догађаји се дешавају око 544-548 год. (Велизар је 548. год. опозван из Италије због оптужбе за издају (?))

4.13. Рат: Готи су далеко од Рима и с времена на време га нападају

4.14. Године 543. нови готски краљ Тотила из Напуља шаље "посланицу римском сенату" [41, т. I, стр. 476]. Врло добро поклапање с датумима лево

4.15. У посланици Тотила оптужује Римљане за незахвалност према Готима, али ни речју не помиње своју жељу да се у Рим врати као владар. У писму (његов пуни текст види у [41, т. I, стр. 376-377]) нема ни једног захтева војног карактера. Посебно, Тотила не тражи протеривање Ромеја-Грка из Рима. Писмо је било уручено